

[Aksel Pedersen.]

Venstre anbefaler de af forligspartierne stillede ændringsforslag til lovforslag nr. 98 til overgang til tredje behandling.

Øve Jensen (FP):

Loven om særlig indkomstskat har nu været behandlet her i tinget det sidste års tid, og der er i denne samling fremsat fire forskellige lovforslag om emnet. De fleste partier har givet befolkningen det indtryk, at nu skulle denne lov ændres, således at almindelige handler blev fritaget for kapitalvindingsskat, og hvad bliver så resultatet? Resultatet bliver, at hvis venstre fastholder det indgåede forlig med socialdemokratiet, så vil provenuet af den særlige indkomstskat blive noget større end efter nugældende regler, altså en skærpelse af den særlige indkomstskat.

Det er, hvad der er kommet ud af alle de gyldne løfter til vælgerne i valgkampen forud for sidste valg, hvor især partiet venstre gjorde sig til talsmand for, at almindelige handler ikke skulle omfattes af loven.

Fremskridtspartiet har i denne sag gjort, hvad der er muligt for at opnå den bedst mulige løsning. Vi har flere gange henvendt os til venstre og tilbudt et samarbejde om venstres lovforslag nr. 8 om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. Venstre har været uinteresseret og har bl. a. nævnt, at et flertal på 89 mandater var for snævert og ikke kunne holde i det lange løb, og også at de ikke turde stole på, at alle 89 ville stemme ens. Vi har fra fremskridtspartiets side sagt, at vores 24 mandater kunne man regne med i et eventuelt forlig både med hensyn til stemmeafgivning og med hensyn til at være fuldtallige.

Efter at vi var blevet bekendt med, at der var et forlig under udarbejdelse mellem socialdemokratiet og venstre, blev vi sammen med de konservative og kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne enige om, at vi i den givne situation var rede til at acceptere venstres lovforslag nr. 8 uændret, fordi det er en meget bedre løsning end det forlig, som var under udarbejdelse. De fire partier med tilsammen 47 mandater erklærede sig endvidere villige til at drøfte yderligere forbedringer af venstres forslag, hvis alle fem partier kunne blive enige herom. Men venstre var ikke interesseret i vores henvendelse og

kaldte det, der kunne være blevet en god løsning, for en fed fidus. Dertil skal siges, at brevet fra de fire partier til venstre blev afsendt den 30. april, og det endelige forlig med socialdemokratiet blev afsluttet den 9. maj, så der er intet hold i påstanden om, at tilbuddet kom for sent frem.

Fremskridtspartiet har nu stillet 20 ændringsforslag til lovforslaget, og hvis disse ændringsforslag bliver vedtaget, så vil de værste urimeligheder i denne samfundsskadelige og erhvervsfjendtlige lov blive fjernet, således at loven bliver til at leve med, indtil der kan skaffes flertal for en total ophævelse af loven, som vi har foreslået, hvad der er den eneste sagligt rigtige løsning, hvis landets produktionsapparat skal udnyttes hensigtsmæssigt, og det kan der nok være grund til at gøre i den situation, vi befinder os i, med en gæld til udlandet på ca. 30 mia kr.

Vort ændringsforslag nr. 1 medfører, at tab ved salg af fast ejendom skal kunne fratrækkes, hvorved fast ejendom er ligestillet med andre kapitalgoder.

I vort ændringsforslag nr. 2 går vi imod den foreslåede forhøjelse af beskatningsprocenten fra 65 til 75, som er helt uacceptabel, og som yderligere vil sætte udviklingen i stå, især i de områder af landet, hvor udgangspunktet for beregningen af skatten, den 13. almindelige vurdering, var for lavt. Den nuværende beskatningsprocent på 65 har voldt problemer nok, og det forekommer helt uforståeligt, hvis nogen vil gå med til at forhøje denne beskatningsprocent til 75.

Ændringsforslag nr. 3 fritager parcel- og sommerhuse for kapitalvindingsskat, uanset forholdet mellem grundværdi og ejendomsværdi.

Ændringsforslag nr. 4 forhøjer arealgrænsen for parcelhuse fra de nuværende 1.400 m² til 20.000 m². Der er ingen saglig begrundelse for, at parcelhusreglen kun skal gælde for ejendomme med mindre end 1.400 m² grundtilliggende. Ude i landet er der mange almindelige familieejendomme, hvor jordarealet er større end de 1.400 m². Grænsen på de 20.000 m² er valgt for at skabe sammenhæng mellem landbrugsloven, der går ud på, at når en landbrugsejendom udstykket, så skal landbrugspligten ophæves ved denne arealstørrelse.

Ændringsforslag nr. 5 og 6 fjerner bestemmelsen om, at en udbetalt forsikrings-